

Pochválena bud' ochrana osobních údajů

...a stojí o ni vůbec někdo?

Ochrana osobních údajů je nedostatečná, říkají experti a úřady. Uživatelé sociálních sítí však neváhají sdílet i mnohem citlivější údaje než jen ty osobní. Když se podíváme na facebook, twitter či jiné, je až k neuvěření, co vše o sobě lidé sdílí ať už s přáteli (někteří jich mají i 5 000), nebo zcela veřejně. Informace a údaje o sobě včetně vazby, s kým jsou v jakém vztahu a poměru, či fotografie a videa jejichž obsahy ani zmiňovat nebudu.

Generace Z – propojená, neustále komunikující a sdílející. Zajímá ji ochrana osobních a citlivých údajů? To, co je pro dřívější generace citlivé a někdy až tabu, je pro novou generaci automaticky vnímáno jako veřejné. Ani se nepozastaví nad tím, že tyto informace sdílí s ostatními. To je přirozený vývoj v relativně bezpečném prostředí. Za názory a mravní poklesky se dnes už jen tak nezatýká.

Je otázkou, kam toto bude směřovat dále... Zmizí úplně potřeba chránit svá osobní data? Skutečně budeme zcela běžně sdílet velikost bot, spodního prádla, naše sympatie, kolik jsme toho vypili, jak nám bylo špatně či kvalitu našeho sexuálního života včetně toho, s kým to bylo? V naprosto bezpečném prostředí můžeme zcela odhalit své nitro, protože získaných informací nikdo nezneužije. To by ale všichni kolem nás museli být osvěcenými duchovními mistry bez jakýchkoli postranních úmyslů, anebo všichni jistým způsobem otupíme a případné zneužití těchto informací se nás nebude emotivně nijak dotýkat. Stane se internet džunglí s právem silnějšího, kde zbraněmi budou informace ovládající masy lidí? Otupí lidé z množství informací a jejich bídne kvality do té míry, že se útoky využívající nebo pozměňující informace minou účinkem? Je nesnadné v době dnešních technologií měnících vnímání lidí a jejich sociologickou vyzrálost odhadovat, kam se bude vývoj ubírat a co nás čeká.

Svoboda a bezpečí na žebříčku lidských hodnot je obojí ceněno velmi vysoko. Aby ne, jedná se o základní lidské potřeby. Internet je sice svobodné médium, ale aby se lidé cítili svobodní, musí se cítit bezpečně. To také znamená, že nás nikdo nenapadne například za to, co a kde jsme nakoupili, kolik to stálo, že jsme si něco přečetli nebo se nějak vyjádřili. Ochrana osobních údajů vydatně napomáhá našemu bezpečí. Svým způsobem znemožňuje obchodním společnostem, aby o nás věděly, o co všechno máme zájem dle toho, co nakupujeme u jiných obchodníků, v jakých zájmových diskusních skupinách jsme zapojeni nebo jaké myšlenky vyjadřujeme. Ano, i to by s Big Data bylo možné. Naštěstí jim povinnost chránit naše osobní údaje a nakládat s nimi dle pravidel toto dost komplikuje a chrání nás tak před velkými obchodními korporacemi, které lační po našich datech, aby s vyhlídkou ještě vyššího zisku se nám dostali co nejlouběji pod kůži.

Pěknou ukázkou, jak by to mohlo bez ochrany osobních údajů vypadat, je scéna ve filmu *Minority Report*. Dáma vstupující do obchodního domu je biometricky (scanem očí) přesně identifikována a automat s ní začne hovořit o jejím posledním nákupu podprsenky, zda byla spokojená a zda se manželovi líbila, ...tak jak to důvěrně dělali dávní prodavači, ale zde automat hovoří ze všech reproduktorů v hale. Ve filmu se za onou dámou nikdo ani neotočí, ale... Toto sci-fi má kromě dobré akce jednu velmi hlubokou myšlenku směřující k ochraně soukromí. Táhne se celým filmem a postupně graduje. Někteří lidé, aby ochránili své soukromí a cítili se bezpečni, si nechali odoperovat své oči. Není otázkou, jak daleko budeme muset zajít, abychom ochránili své soukromí, je jen otázkou času, kdy nás k tomu tlak prostředí donutí. A upřímně věřím tomu, že by tak mnozí učinili.

Jiří Slíva & DSM

Možná dostává ochrana osobních údajů s rozšiřováním našich aktivit ve virtuálním světě nový rozměr. Kromě toho, že nás chrání, rovněž napomáhá naší anonymitě. Na internetu se můžeme schovávat za tzv. nickname, který nás „ochrání“ před dopady našich skutků. Pokud se nám něco nepovede a naše nickname identita se stane nechvalně známou, jednoduše ji zahodíme a vytvoříme si novou. Nemusíme mít žádnou zodpovědnost před druhými lidmi ani sami před sebou. Sice po čase tyto nicknamy dostanou nálepku „prudič“ nebo „úchylák“, ale nikdo na vás v samoobsluze či v restauraci neukáže prstem. I tomuto napomáhá ona ochrana našich osobních údajů. Snaha některých aktivit prohlásit IP adresu za osobní údaj ještě více napomáhá udržení anonymity a v důsledku toho i horšímu chování lidí na internetu vůči sobě navzájem.

Co dodat... Jak je vidět není jednoduché zajistit bezpečnost našeho soukromí a přitom současně nenapomoci temné straně, která s vědomím, že může být ještě více skryta, jen zesílí svou nelidskost a brutalitu. Osobně si také myslím, že ochrana osobních údajů by nás měla chránit a ne za nás řešit všechny průšvihy, které si sami svým nevhodným chováním způsobíme. Bude tedy ochrana osobních údajů stále tvrdší, nebo ve světle otevřeného sdílení jakýchkoli informací o nás zcela ztratí na významu? ... To ukáže čas.